

— hvis hun blev valgt til Formand for et Kredsraad — derfor skulde være Fredsdommer, saaledes som de Mænd, der valgtes til det nævnte Hverv. Ligeledes stod der en Kamp om, hvorvidt en Kvinde i det hele maatte blive valgt til Formand, og *Balfour* optraadte her imod Kvinderne, fordi han troede, at Forsøgene paa at give dem administrative Hverv vilde være skadelige for det aldeles retfærdige Krav, som de havde paa at faa politisk Valgret. Da han ikke var til Sinds at give dem Valgbarhed til Underhuset, vilde han heller ikke stemme for at lade dem overtage Stillinger, som vilde drage dem ind i en hel ny Virkekreds. Ogsaa andre Venner af Kvindesagen talte imod at overdrage dem dette Hverv, som formentlig ikke passede sig for deres Evner; men fra radikal Side fastholdtes, at det maatte overlades til Raadene selv at afgøre, hvorvidt en Kvinde egnede sig til at være Formand, og Bestemmelsen blev vedtagen, som den var foreslaaet af Regeringen, d. v. s. med lige Adgang for Kvinder som for Mænd til Formandspladserne. Denne Afstemning forefaldt Nyaarsdag — Underhuset havde denne Gang kun 3—4 Dages Juleferie — og synes at være et godt Varsel for Kvindesagens Fremgang i det ny Aar.

Derimod varede det endnu nogle Dage, inden Spørgsmaalet om Kvindernes Valgret kom for; da Talen var om en Tillægsbestemmelse og ikke en simpel Ændring, kunde det i Følge Forretningsordenen først komme under Drøftelse, naar hele Loven var gennemarbejdet i Komiteen. I Mødet den 5te Januar mødte Fowler med sit Forslag, at »ingen Kvinde ved Ægteskab skulde være udelukket fra at optages paa nogen kommunal — eller som det i Loven hedder, nogen stedlig Forvaltnings- — Vælgerliste eller fra at være Vælger til nogen stedlig Myndighed, som hører under denne Lov.« Forhandlingerne havde ikke stor Interesse, undtagen forsaavidt den yderlig radikale *Labouchere* her viste sig som stok konservativ og erklærede sig for en Modstander af enhver Slags Valgret til Kvinder og for en Tilhænger af Læren om »de huslige Engle«; al Huslighedens Ynde vilde blive ødelagt ved, at Kvinderne inddroges i det offentlige Liv. En anden Taler, General *Goldsworthy*, vakte kun Latter, fordi han foreslog, at Ægtemanden skulde afgive Stemme paa Hustruens Vegne, og Ministerens Forslag tiltraadtes. Det yderligere